

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Scytha, seu Hospes

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

erremi, neque ad fontem, quemadmodum Iſmerie. ſentientia ſe nunquam captiſſe plauſus ſordidorum & imperitorum, ſed ſibi habuiſſe ſe probari paucis eruditis. in Vita ſplendore.] Ea eſt enim pro ſeſto laus incunda, quæ ab iis proficiſcitur, qui ipſi in laude vixerunt. Cicero libro 15. Epiſtolarum familiarium: Leui ſum laudari me, inquit Heſtor, opinor apud Neminem abſ te, pater, laudari viro. n. Proinde.] Propoſitio, quæ ſe commendat amico ex principibus vni. o. Gnomon.] Τόποι Latinis norma vocatur, ad quam exiguntur anguli, ſicuti ad regulam longitudines, ad perpendicularum altitudines. Quæ Cicero libro 2. Academicarum quaſtionum tria completus eſt: Atqui ſi crederemus, inquit, non egeremus perpendicularis, non normis, non regulis. ꝑ. Aut quem.] Ratio, à præſentia & iudicio perſonæ eius cui ſcribit. q. In vno viro iecimus aleam.] Vide ea quæ annotauimus in Apologia, pro Imaginibus, & in Sitturalibus. ꝛ. Tu verò.] Ab amplificatione perſonæ, à collatione. ꝛ. Sed & illud.] A communi patria. ꝛ. Sunt ſomnia.] Somnium eſt quod in ſomnis videre videmur: vnde prouerbialiter ſomnium & ſomnia vera, futile, inanem & nihili dicimus. Idem in dialogo Nirei, Therſie & Menippi: ἀνέστη μοι λόγος, Somnia mihi narras. ꝛ. Cæterum ipſa veritas.] A ratione ſcriptoris. ꝛ. Videamur verò.] Concluſio verò & ꝛ.

Σ Κ Υ Θ Η Σ Η

Πρόλογος.

SCYTHA, SEU

a Hoſper.

Vincentio Obſopæo interprete.

ARGUMENTVM.

Laudat Macedonicos quosdam ciues, patronos, videntur, ſuos, vt à quibus maxime adiutus, atque apud cæteros promotus fuerit. Facit autem hoc collatione quadam Anacharſidis Scythæ, & Solonis Athenienſis: ad quem cum alter Athenas profectus, à Toxare populari ſuo ad ductus fuiſſet, & humaniter accep-

ptus

peus ab illo, breui toti ciuitati notus atque acceptus est. Eodem igitur pacto & se, cum in Macedoniam venisset, ab omnibus, vt ad illos de quibus encomium hoc instituit, diuerteret, iisque sese commendaret, admonitum fuisse ait. Vt enim apud Athenienses aliquando Periclem, Aristotelem, & Solonem, quasi ceterorum omnium instar fuisse, ita hoc inter Macedonas reliquos excellere. Titulum ex eadem ratione, qua superiores, hæc quoque oratio habet. Cætera plana sunt.

Υ πρῶτ' Ἀ-
ναχάρσις ἀπί-
κτος ἐκ Σκυθίας Ἀθλιώ-

ζε, παυδέας ἰνδουμίας τῆς
Ἐπλευρίας, ἀπὸ τοῦ Τόξαιος
πρὸ αὐτοῦ, ἑορῆς μὲν, καὶ ὁ-
δοῦκαλ' ἀνδρ', καὶ ἰατρικῆς
ἀσθενῶν ἐπιμαχῆς τῶν
ἀείων, οἰκοῦ δὲ ἐν τῷ βασιλείῳ
ἔσθ' ἄν, ἐ δὲ τῶν πικροει-
κῶν, ἀπὸ δὲ Σκυθῶν τῶν ποτα-
μῶν, καὶ ἀγροτικῶν, οἷοι ἄσι-
τα πρὸ αὐτοῦ οἰκιστὰς ποταμῶν ἑκα-
τόμυτοι ἔστω δὲ ἔτι, ἀπὸ βοῶν
ἀσπίδων ἄντα, καὶ ἀμύκων
κίβητος, οὐτ' ὁ Τόξαιος ἐδὲ ἀ-
πὸ δὲ ἔτι ὁπίσθ' ἐς Σκυθίας,
ἀπ'

On^b fuit pri-
mus^c Ana-
charsis, qui ex
Scythia Athe-

nas usque peregrè profectus
est, Græcicæ discipline
perdiscenda desiderio: sed
ante illum & Toxaris, vir
& multa sapientiæ, & ele-
gantia, ac rerum optimarum
studiosus admodum, sed
qui domi nō erat de sangui-
ne regio, neque ex ijs qui tia-
rat gestare solent: verū vnus
è vulgo Scythiarum & popu-
larium, cuiusmodi sunt qui
apud illos vocantur^d Oxtipe-
des: quo significant aliquem
duorum bouum & vnius
plausiri esse dominū. Hic er

go Toxaris haud iterū postliminio ad Sehyshas regressus est,

ἀπὸ Ἀθλήων ἀπέθανε καὶ
 μὴ ἂ ποδὸ καὶ ἥρωος ἔδοξε, καὶ
 ἐντέμνωσιν αὐτῷ ξύνα ἰατρῶ
 οἱ Ἀθλωῶσι ὧτο ἕτερον
 ἥρωος ἡνίοχον ἐπιτήσαλο-
 τῶ δ' αὐτῶν ἑπιπυρίας,
 καὶ αὐτὸ ὄτε ἐς ἥρωος ἱα-
 τήν, καὶ τῶν Ἀσκληπιά-
 δων ἴε ἔδοξε, ὃ χῆρον ἴσως
 διηγήσασθαι ὡς μάθητε ὁ Σκυ-
 θας μόνον ἰατροῦσιν ὄντα
 θανατίζειν, καὶ σίμπερ
 ἐπιτὸν Ζαμολξίον, ἀπὸ καὶ Ἀ-
 θλωῶσι ἐξῆνοι θεοποιῶν τὸς
 Σκύθας ἐπὶ τῷ ἑσπέρῳ ἵα-
 τῶν ἢ Ἀρχιτέλους ζωῶν, Ἀρεο-
 παγίτι ἀνδρῶς, ἵπτις αὐτὰ οἱ
 ἢ Σκύθων, ἠελίουσιν ἐπὶ Ἀ-
 θλωῶσι, ὅτι παύσαιτα ἑσ-
 νοιμῶν ἰχθῆροι, ἢ τὸς ἐσπῶ-
 πὸς οἶνον ποτῶν ἄνεσσι. ἢ ὁ συ-
 χνάκις ἡνίοχον (ἢ ἦ ἢ μὲν ἡ-
 ἑρ Ἀθλωῶσι οἱ ἀνέσασθαι)
 ἔπασσε μὴ ἐπιτὸν αὐ-
 τὸς, ἔτι ἀπὸ τῶν πῶν ἡ-
 ρῶς ὁ οἶνον ὁ θῆρας τῶ ὁ δὲ μὴ
 rentur, si angiportus vino conspergerent. Hoc cum sepiūt fie-
 et (neque enim Athenienses mulierculæ verba audita dede-
 unt neglectui) factum est ut non ampliùs pestis in eos gras-
 aretur, siue vaporibus quibusdam noxijs vim odore extinctis,

sed Athenis manens diē suam
 obiit, ac non multo post etiā
 heros esse visus est: atq; hunc
 peregrinum medicum Athe-
 nienses non secus atq; vnum
 colunt ex heroum numero.
 Hoc enim nomen cūm heros
 esse declaratur, possidere cœ-
 pit. Sed enim causam cogno-
 minis, & quomodrem in he-
 roum catalogum relatus sit,
 vnusq; ex Aesculapianis vi-
 sus sit, non alienu fortasse est
 per censere, ut cognoscatis.
 Non Scythib; tantū moris est
 immortalitate donare homi-
 nes, & ad Zamolxin^c ab-
 legare mortuos: sed Atheniēs
 sibus quoq; licitū est, in Græ-
 cia Scythas deos facere.
 Quo tempore seuā pestilen-
 tiā populus Atheniensis infe-
 stabatur, videre visa est Ar-
 chitelis viri Areopagiti vs-
 xor sibi Scythā adstuisse dia-
 xisseq; fore ut Athenienses à
 pestifero contagio libera-
 sue.

ἔτι ἀπο τι πλιον ἀδῶς ὁ ἥ-
 ρως ὁ Τόξαεις, ἀρισταρικὸς
 ὄψ, σωρδῶσανον. ὁ δὲ ἔμ μι-
 αδὸς ἢ ἰάσεως ἔτι καὶ νῦν ἀπ-
 διδῶται αὐτῷ, λακδῶς ἵππῳ
 κατὰ νόμον ἔπι τῷ μνά-
 ματι, ὄσον ἰδασιν ἢ Δαμανί-
 τη προσελθόντα αὐτῶν, ἐν ἰα-
 λαδῶν ἔνα τα πικρὶ τῷ οἴνῳ,
 καὶ ἐν ῥέει καὶ ἰο Τόξαεις τῆ-
 θαμμῶς, τῆ τε πιγραφῆ
 γνωσῆς, ἢ καὶ μὴ πᾶσα ἰφά-
 νῆ ἔτι καὶ μάλα οὗτι ἐπὶ τῆ
 σήλη Σκύθης ἀνὴρ ἐγκολο-
 πλο, τῆ λακῶ μὴ τόξον ἔχων
 ἐν ἰαμῆνον, τῆ δελιῶ, δὲ βι-
 βλίον ὡς ἰδῶν ἔτι καὶ νῦν ἰα-
 δοις ἀρ αὐτῷ πικρὸ ἤμισυ, καὶ
 τὸ τόξον ὄλον, καὶ τὸ βιβλίον
 τὰ δὲ ἀλλα ἢ σήλης, καὶ τὸ πρό-
 σωπον ὁ γένῳ ἢ δὴ ἰλυμῆ-
 νατό πῶ. ἔσι δὲ ἔπολὸν ἀπ τῷ
 Διπύλῳ, ἐρ ἀειρεῶ ἀς Ἀκα-
 δαμίαν ἀπιύλωρ, ὁ μέγα τὸ
 γῶμα, καὶ ἢ σήλη χαμῶς,
 πᾶλὸν ἀπ ἰσπῶ γῆ ἀ. καὶ
 φασὶ πρῆταίνοντάς τινας
 ἢ δὴ πικρῶσαι ἀπ αὐτοῦ.
 in Academiā ingredientibus
 tumulus non magnus, ὁ σταυ-
 humili sita, verum subinde recentibus fertis redimita. Aiunt
 quē nonnullos febre laborantes iam ab illo subleuatos esse:

siue aliud quiddam maioris
 efficaciae nori heros Toxa-
 ris, quippe qui medicus exi-
 stens, ista Atheniensibus fa-
 cienda suaserit. Itaque cura-
 tionis merces etiam nunc illi
 persoluitur. nam niuei colo-
 ris equus ad eius monimen-
 tum quotannis immolatur,
 quo loci monstrauit Dimeni-
 de illū accedentem ea quae de
 vino spargendo diximus, im-
 perasse. Et inuentus est eo lo-
 co Toxaris esse sepultus, ipsa
 inscriptione cognitus, tamen
 si non integra appareat: in
 primis verò quòd super co-
 lumnā vir ornatu Scythi-
 eo sculptus fuerat, leuā arcū
 intensum, dextrā verò, vi-
 sus est, librū tenens. Etenim
 adhuc plus quàm dimidio
 corpore conspicitur, ὁ arcus
 totus vnā cū codice: reliquas
 verò partes statuae vnā cum
 fronte tēporis lōginquitas iā
 deus stauit. Est aut non pro-
 cul ab aedibus Dipylī, à laeua

καὶ μὴ τὸν Διὶ δῶν ἄπιστον,
 ὃς ὄντως ποτὶ ἰάσατο πλὴν πό-
 λιμ, ἀμὰ ἢ οὐ περ' ἔνικα ἔ-
 μινάδω ἀντὶ, ἔφα μὲν ἔτι δ'
 Τόξαρις, ὁ Ἀνάχαρις δὲ ἄρ-
 τι κατὰπολιτευθεὶς, ἀνὴρ ἐν
 Παρσίῳ, οἷα δὲ ξηρῶ, καὶ
 βάρβαρος, ὁ μάλιστα τετρα-
 γμῖνος ἔτι πλὴν γνάμυ, πάν-
 τα ἀγνοῶν, φοφοδὲς πρὸς
 τὰ ποσιὰ, ἕν ἕχων ὃ, τι χε-
 σαιὸ ἐαυτοῦ καὶ ἢ σαυιδία,
 ταχέλιμ, ὅ παρὰ τ' ὄρλων-
 τωρ' ἐπὶ τῆ σκευῆ, ἢ ὁ μὲν γλωσ-
 σον ὁ δὲ γὰ ἔπεισε καὶ ὄλω,
 μὲν μὲν γὰρ ἀντὶ ὄδῃ τ' ὄδου,
 καὶ ἰδὲ δόκτο, ἰδὲ ὄτα μόνον
 τὰς Ἀθλέας, ἐπὶ πόσι ἀλυθὸς
 ὄπισθ' ἡραρῶν, καὶ πλοῖον ἐ-
 πιβάνατα, πλὴν αὐθὶς ἐπὶ Βο-
 σπόρου, ὃ δὲ τ' ὄ ποσιὰ ὁ δὲ ἔ-
 μιν ἄντὶ ἔπεισε οἷα ἀδῆ,
 ἐς Βρύθας, οὕτως ἔχοντι τῶ
 Ἀναχάρσιδι ἐντυχεῖν Ἀδ-
 μων τὸ ἀγαθὸς, ὡς ἀληθὸς,
 ὁ Τόξ

nauigio iterum soluere in Bosporum, vnde non multum
 itineris illi consociendum restabat in Scythiam. Ad hunc
 modum hæc secum reputanti Anacharsidi demon quisquam
 bonus illi sit obuiam, ut reuera credendum est, nempe

Toxaris

per Iouem à vero non ab-
 horret, quippe qui totam cia-
 uitatem quondam peste gras-
 uatam liberauerit. Sed res-
 grediamur ad id cuius gra-
 tia illius mentionem fecimus.
 Adhuc quidem in viuis erat
 Toxaris, Anacharsis autem
 cum nuper soluisset è patria,
 ex Pyrao in urbem venit,
 velui hospes & barbarus,
 non mediocriter animo per-
 turbato, omnia ignorans, ad
 multa meticulosus & trepi-
 dus, pendens animi quid as-
 geret. Siquidem non obscu-
 re intelligebat à videntibus
 se haberi ludibrio propter
 habitum peregrini insolentiam,
 & eandem linguam
 sonare callentem inuenibat,
 neminem. In summa, iam
 illum susceptæ profectio-
 nis penitebat, constitutum ha-
 bens in animo, visis tantum
 Athenis auctiuum retrò abi-
 re in patriam, consensuque

ὁ Τόξαρις ἦδ' ἐν ᾧ Κεραμίδ-
 κῶ καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἢ σο-
 κῆ ἀπ' ἐπιστάσασα, παρῶ-
 τις οὐσα, ἔτα μὲν τοι οὐ χα-
 λιπῶς ἔμμε καὶ αὐτὸν γνῶ-
 σάσαι τὸν Ἀνάχαρσιν, ἃ τι
 γῆρας τὸ Σκυθικῶν ὄντα,
 καὶ ἐν τοῖς πρώτοις Σκυθῶν.
 ὁ Ἀνάχαρσις δὲ πόθεν ἄρ' ἐ-
 πέσον ἔγνω ὁμοιοῦν ὄντα,
 Ἐκλυσιῖ ἐσαχμένον, ἔμεινε
 ρημῖνον τὸ γῆραον, ἄσασον
 ἀσίδηρον, ἦδ' ἑσάμυλον, ἀ-
 τῶν τῶν Ἀθηνῶν ἕνα τῶν
 αὐτοχλόων; οὐτὰ μάλιστα
 ποίητο καὶ τὸ γῆρας, ἀμὰ Τό-
 ξαρις Σκυθιστὶ προσεπὶ τῶν αὐ-
 τῶν, οὐ σὺ, ἔφη, Ἀνάχαρσις
 ἄρ' ὑλλάνεις, ὁ Δαυκέτι; ἐ-
 δ' αὐρυσον ἢ φ' ἠδ' οὐκ; ὁ Ἀνά-
 χαρσις, ὅτι καὶ ὁμόφωνον
 ἔρηκεν τινα, καὶ τοῦτορ' εἶ-
 δότα ὄσις ἴδ' ἐν Σκύθαις, καὶ
 ἤριτο, οὐ δὲ πόθεν οἶδα ἢ
 μὲν, ᾧ ἔφη; καὶ αὐτὸς ἔφη,
 ἐκείθεν εἰμι παρ' ὑμῶν, Τόξα-

Toxaris^f in Ceramico. Ad
 quod primum illum pertra-
 xit habitus, quem videbat
 sibi esse patrium. Deinde
 haud difficulter cogniturus
 erat & ipsum Anacharsis,
 nempe ex illustri ortum ge-
 nere, quiq; inter Scytharum
 primates nō infimum locum
 obtineret. Porro autem Ana-
 charsis vnde cognoscere po-
 tuisset populari sibi esse To-
 xarim, more Græcorū exors
 natum, mentum habentem
 detonsum, incinctum, nullo
 ferro munitum, iam multa
 facundia facetum & lepi-
 dum, & atque ex ipsis Atticis
 vnum indigenam? Ad eò iam
 transformatus erat longin-
 quitate temporis. Verum To-
 xaris Scythica lingua affa-
 tus illum: Nōne tu, inquit,
 Anacharsis ille es Dauceto
 patre prognatus? Lachry-
 matus est præ gaudio Ana-
 charsis propterea quòd eius.

dem lingua hominem inuenisset, planeq; callentem quis esset,
 aut quem apud Scythas dignitatis locum obtineret. & inter-
 rogauit: Tu verò vnde me nosti, ὁ hospes? Cui ille: Inde ego
 sum, inquit, & vobis oriundus, ex Scythia: nomē mihi est Toxa-
 ri, non

εις τὸνομα, ὃ τῶν ἐπιφανῶν
 ὄντων καὶ ἐγνωθῆαι ἄρ' σοι κατ'
 αὐτόμωρον, ἔφη, ὁ Τόξαρις εἶ,
 περὶ οὗ ἐγὼ ἠκουσα, ὡς τις Τό-
 ξαρις, ἔρωτι τῆς Βελῆσσοῦ, ἀπ-
 λυτῶν καὶ γυναικῶν ἐν Σκυ-
 θία, καὶ πατρίᾳ νεογνῶν, οἷς
 χοιρὸς ἐστὶν Ἀθίνας, καὶ νῦν ἴσθ-
 σπιδὲ κῆθι, τιμῶμεν ὅτι ποτὶ
 αἰεὶ σὺν; ἐγὼ, ἔφη, ἐκείνός εἰμι,
 εἴ τις καμῶ λόγος ἔτι παρ' ὕ-
 μῖν. ἐκῶν ἦ δ' ὅς οἱ Ἀνάχαρ-
 σις, μαθητὴν σοῖ ἰδοίμεν γυ-
 ναικῶν, καὶ ἴσθω τῶν ἔρω-
 τῶν, ὅν ἠγάθως ἰδέσθω τῶν Ἐπ-
 λάδων, καὶ κατὰ γὰρ τῶν ἱστο-
 ρίων τῶν τῶν ἀπ' Ἀναχάρσους, ἠ-
 κῶ σοι, μνησθῆναι τῶν τοῖς
 ἴσθ' ἡμῶν ἰδόντων. καὶ εἴ γε μὴ
 σοὶ ἐνέτυχον, ἔγνωσθ' ἦ δ' ἡ,
 πρὶν ὄλιον ἀλῆσθαι, ὁπίσω αὖ-
 θις ἐπιναυτῶν κατ' ἴνα. οὐτως
 ἐτι γὰρ ἄλλοι, ξύνα καὶ ἄγνω-
 στα πάντων ὄρων. ἀλλὰ πρὸς
 Ἀκινάκον καὶ Ζαμόλξιμον, τῆς
 πατρῴων ἡμῶν θεῶν, σὺ μὲν, ὃ
 Τόξαρις, παραλαβὼν ξυνάγκη-
 σον,

sternatus eram animo, peregrina & incognita omnia con-
 spiciens. ¹ Sed age per Acinacem & Zamolxim deos nobis
 penates: tu me assumptum, ὁ Toxari, ut hospitem circumdu-
 cito,

ri, non ex claris illis ducenti
 generis originem, ut per hoc
 tibi notus esse queam. Num,
 inquit ille, tu es Toxaris, de
 quo ego inaudiui, Toxarim
 quendam amore visende
 Græciæ relicto domi uxore
 & infantibus filijs, Athenas
 esse profectum, & nunc ibi
 versari, inq; magno esse pre-
 cio apud optimates? Ego,
 inquit, ille ipse sum, si qua ec-
 tiam nunc apud vos de me fa-
 ma superstes est. Proinde,
 inquit Anacharsis, scias me
 tuum factum esse discipulū,
 ac amoris tui æmulum, quò
 huc perductus es, scilicet ut
 viderem Græciam. ^h Itaque
 huius negociationis gratia
 peregrè profectus venio, in-
 finitis malis perfunctus apud
 gentes in medio sitas. Et ni-
 si tu mihi factus fuisses obs-
 ulam, id decretū erat, prius-
 quam sol occidisset, me re-
 trò ad nauem voluisse refer-
 re gressum. vsque ad cò con-

σορ, καὶ δῆξον τὰ κάμισα τῶν
 Ἀθλων, ἕτα καὶ τὰ ἱερὰ τῶν
 ἁγίων Ἐμάδων, νόμων τε τοῦς
 ἀείρους, καὶ ἀνδρῶν τῶς βουλῆς
 οἴσας, καὶ ἡθῶν καὶ πάντων ἄλλων
 καὶ βίον αὐτῶν, καὶ πολιτείαν
 αὐτῶν, δι' ἅπαντα σὺ τε καὶ ὁ μὴ ἀπο
 σὶ τοσούτων ὁδῶν ἡκουσας, καὶ
 μὴ κλειδῶς ἀθροῖον αὐτῶν
 ἀναστροφῶν. τὸ μὲν, ἔφη ὁ
 Τέξαιος, ἡκίστη ἰστορικὸν ἔργον
 καὶ, ἐπὶ τῆς θύρας αὐτῶς ἐκ
 θύρας, οἰκιστὰς ἀπὸ τῶν ἁγίων
 ἀπὸ θάρσος, ὃ ἔστιν ἄνθρωπος,
 ἀπέκλεισται, οὐδ' ἄν ἀφ' ἑσέως
 ἀφ' ἑσέως ἢ πόλις, οὐχ οὕτως ὄντις
 γὰρ τὰ θεία γὰρ ἔχοντες τῶς
 ξένους, ἀλλὰ μάλιστ' ἐπιλύσει
 τὰ σου, ὡς μὴτε γυναικὸς ἔστι
 τι, μὴτε παιδῶν, εἰ σοὶ ἡδὴ ἔστι
 σὶ, μὴ μνησθῆαι. ὡς δ' ἄν τὰ χι
 σι πᾶσαν ἰδοίς τῶν πόλεων
 τῶν Ἀθλων, μᾶλλον δὲ τῶν
 Ἐμάδων ὅλων, καὶ τὰ Ἐκλήρων
 καλῶς, ἐν ὁποίῳ σοὶ σοὶ.

cito, ac mihi pulcherrima
 quaeque quae Athenis sunt,
 demonstratio: deinde, si qua
 etiam passim in reliqua sunt
 Graecia admiranda & visen-
 da, cum leges optime constitu-
 tas, tum viros quosque integer-
 rimos, ad haec mores & lus-
 dos publicos, & vitam illorum,
 & Rempub quorum indagans
 dorum gratia prior tu, exin es-
 go post te tantum iuineris ex-
 hausimus. Et ne permittas,
 ut his omnibus nondum visis
 mihi retro pes mouendus sit.
 Hoc equidem, inquit Toxa-
 ris, minime amanter dixisti,
 vix taclis pede liminibus, mox
 te rediturum postliminio: At-
 qui bonum habe animum: neque
 enim, ut tu te cum cogitas, abis-
 sis, neque te facile dimissura
 est ciuitas. Neque vero ad eam
 modica habet erga retinenda
 hospites demulcimenta

Agie

ἔσι σοφὸς ἀνὴρ ἐν ταῦτα, ἡμι-
 λῆρι. ὁ δὲ ἀφ' Ἀλυμύσας δε-
 μάνα πομπὰ ἐς τὴν Ἀσίαν, καὶ
 ἐς Ἀίγυπτον, καὶ τοῖς αἰετοῖς
 τῶν ἀνθρώπων συγγράμει-
 ο. τὰ ἅλλα δὲ τῶν πλοσίων,
 ἔμα ἀ καὶ κομιδῆ πινυς. ὅψι
 ζερόντα, ὅτα δημοτικῶς ἐ-
 σαλπίνον, πλὴν διὰ τὴν πλὴν
 σοφίαν, καὶ πλὴν ἀπὸ τῶν
 πάντων τιμῶν αὐτοῦ, ἐστὶ καὶ
 ἰσομεθεῖν χεῖνται πρὸς πλὴν
 πολιτέαν, καὶ ἀξιοὶ λατὰ
 τὰ ἑαυτοῦ προσάγματα βίβν.
 ἀ τοῦτορ ἐλορ κτισαο, καὶ
 μάδοις οἱ ἄνθρωποι, πᾶ-
 σαν νόμις πλὴν Ἐμάδα ἐν
 αὐτῷ ἔχον, καὶ τὸ κερὰ λαορ
 ἡδὲ ἄν ἐδύναται τῶν ἡδὲ ἀ-
 γαθῶν ὡς οὐκ ἔστιν, ὁ, τι ἄν
 μίσηρ σοι καλὸν χάρισαδάμ
 δυνάμει, ἢ οὐσησας ἑκείνῳ.
 μὴ τοῖναι μέτωμαρ, ἔφη, ὁ
 τόξαει, ὁ Ἀνάχαροις, ἀπὸ
 μὴ καλῶρ, ἀλλὰ παρ' αὐτόρ.
 εἰδίδερισ, οὐνιερσάμ Γρακίαν
 ἐν τε ἡβιούρυν ἡαυδ δαβι-
 ταντερ ἐξίστιμα. Et quod caput est
 nosse, sic habe, ex omnibus
 bonis hic repositis, non maiori me
 tibi gratificari posse aut
 officio aut obsequio, quam si huic
 te quam commendatissimi
 reddidero. Ne igitur cunctemur,
 ὁ Toxari, inquit Anacharsis,
 sed me assumens quantocyus ad
 illum ducito.

Agit hic vir multa & ad-
 mirandæ sapientiæ, & qui-
 dem indigena, sed qui diu
 multumq; susceptis peregri-
 nationibus & in Asiam &
 in Aegyptum profectus sit,
 ac cum optimis quibusque
 mortalibus vitæ consuetu-
 dinem habuit: cetera homo
 non admodum dives, verum
 infima penè fortunæ men-
 dicus. Videbis senem aded
 populariiter exornatum: ve-
 runtamen cum propter sa-
 pientiæ excellentiam, cum a-
 liarū virtutum quibus præ-
 dicitus est, præstantiam, ab
 omnibus certatim colitur,
 adeo ut etiam pro legum au-
 ctore eo utantur in consti-
 tuenda Repub. neque iuxta
 eius præcepta vivere dedis-
 gnantur. Hunc si amicitia
 tibi iunctum possederis, ac
 planè cuiusmodi vir sit, per-

ἀτὰρ ἐπεὶ ἴδων δέδρα, μὴ δυσ-
 πρόσδοθ' ὃ, καὶ ἐν παρρησίᾳ
 ἔβηται σου τὴν ἔνταξιν ἡμῶν
 ἡμῶν, καὶ φέμεν, ἴδ' ὅς ἐκείνῳ
 τὰ μέγιστα χαριᾶσθαι μοι δόξ
 κῶ, ἀφορμὴν παρασχῶν τῆς
 ἐξ ἔξου ἀνδρα ἑννοίας, ἔπου
 μόνον· ἔσθ' ἢ ὅσι περὶ τὸς
 ἔξου ἢ ἀδῶς, καὶ ἢ ἀμνηστῆ
 κεία καὶ χευσότις, μάθων δὲ
 λατὰ δάμωνα οὐτ' αὐτὸς
 ἡμῶν πρόσσασιν, ὃ ἐν ὀνομαί
 ας, ὃ λατῶν ἑαυτῶ, καὶ ἄμα
 προσεπῶν τὸν Σόλωνα. τοῦ
 τό σοι, ἔφκ δῶρον μέγιστον
 ἦκω ἄγων, ἔξου ἀνδρα, φι-
 λίας ἀνόμενον. Σκύθης δὲ
 ἔθι τῶν παρ' ἡμῶν ἑσθ' ἀπαι-
 τῶν, ἢ ὅμως τὰν ἅπαντα ἄσ
 φῆς, ἢ καὶ σωροόμενον ὅμιον,
 καὶ τὰ κάλλιστα ὀψόμενον τῆς
 ἑσθ' ἀδῶς καὶ γὰρ ἐπιλομῶν τινα
 ταύτων ἐξ ἔξου ἀδῶ, ὅπως
 ἔσθ' αὐτῶ καὶ αὐτὸς μάθοι πάντα,
 ἢ γνῶριμος γένοιτο τοῖς ἀεί-
 σοις.

nobilibus & summo loco natis. Omnibus verò in patria
 relictis, huc venit nobiscum conuersaturus, eaque quæ per
 Græciam sunt præstantissima, visurus. Porro ego eius
 rei compendium illi inuentum curavi, quo pacto facilli-
 mē simul & expeditissimē vniuersa perdisceret, & opti-
 mē

Sed enim illud vereor, ne
 difficilis accessus sit, iunq̄
 erga me studium tanquam
 superuacancum respuat. Bo-
 na verba, inquit ille: videor
 enim illi rem omnium gra-
 tissimam facturus, beneuo-
 lentie erga hospitem osten-
 tandæ occasione illi offer-
 rens. Tantum verò me se-
 quere, statimq̄ quasit erga
 hospites reuerentia, iunq̄
 quam à comitate non auer-
 sus, iunq̄ quæ alia eius boni-
 tas, & ingenij amcenissimi
 suauitas, cognoscet. Quin
 potius, bona fortuna duce,
 ille ipse nos accedit: nemp̄
 ille qui cogitabundus secum
 loquitur. Et cum dicto So-
 lonem allocutus: Venio, in-
 quit, maximum tibi munus
 adducens, virum peregrini-
 num egentem amicitie. Est
 autē genere & natione Scy-
 tha, vnus apud nostrates ex

σοις. τούτο δ' ἴω σοι προσε-
 γαγῆρ αὐτόφρ. ἐ τοίνυν ἐγὼ
 Σόλωνα οἶδα, οὐτὼ ποιήσας
 καὶ προσγνήσας αὐτοῦ, καὶ
 πολιτικῶν γνήσιον ἀποφανῆς
 τῆς Εὐνάχου. καὶ ὅτι σοι ἐ-
 φλω μικρὸν ἔμπροσθεν, ὡς Ἀ-
 νάχαρσι, πάντα ἰάρακας ἤ-
 δει, Σόλωνα ἰδῶν. τοῦτο αἰ
 Αἰλιῶα. τοῦτο ἢ Εὐνάς οὐκ
 ἐτιξεν, σύμπαντες σέϊσα-
 σι, πάντων σε φιλοῦσι, τηλι-
 κοῦτόν ἐσι τὸ κατὰ τὸν πρὸς-
 βυτιῶν τοῦτον. ἀπάντων ἐπι-
 λήσῃ τῶν ἐν Σκυθία σωθῶν
 αὐτῶ. ἔχεις τῆς ἀποδημίας
 τὰ ἀθλα, τοῦ ἔρωτ' τὸ τέ-
 λ' οὐτὸς σοι ὁ Εὐμωκός
 κανὼν, τοῦτο, δῆγμα τῆς φι-
 λοσοφίας τῆς Ἀττικῆς. οὐ-
 τὼ τοίνυν γίγνωσκῃ, ὡς ἄ-
 λαιμονίσατ' ἄρ, ὅς σὺ ἐ-
 σῆ Σόλωνι, καὶ φιλῶ χεῖρα
 κούτῳ. μακρὸν ἄρ ἐν δικη-
 σαδοα, ὅπως μὴ ἦδῃ ὁ Σό-
 λων ὡς ἄλω, οἶα δ' εἶπῶ.

ὡς
 regula, neq; non Atticæ philosophiæ index certissimus. Qua-
 re hoc tibi persuade, eum esse multò felicissimum, quicun-
 que cum Solone versatus fuerit, eoque amico viuitur. Perlon-
 gum esset referre, quantum cum Solon sit delectatus munere,

tum

mis quibusque innotesceret.
 Aliam verò ad hæc conse-
 quenda viam compendio-
 siorem non tenebam, quam
 si hunc tibi adductum fa-
 miliarem fecissem. Itaque si
 Solonem ego planè pernoui,
 sic facies, ac illum in bono-
 rum notitiam & studium
 perduces, & germanū ciuem
 Græcia esse ostendes. Et
 quod tibi paulò antè dixi,
 Anacharsi, omnia iam viso
 Solone conspexisti. Hoc sunt
 Athenæ, hoc est, ipsa Græ-
 cia. Neq; amplius hospitem
 te esse puta. Omnes te noue-
 runt, omnes ceeratum amore
 te prosequuntur. Tantum ti-
 bi in hoc sene bonum repo-
 sitū esse ne dubites. Omnium
 in Scythia relictorum te cas-
 piet obliuio, iuncta cum illo
 conuersatione. Habes pere-
 grinationis tuæ premia, de
 amoris finem tantopere desi-
 deratum. Hæc tibi Græcia est

ἄς δὲ λοιπὸν σωθῶσα, ὁ μὲν
 παρ' αὐτῶν, καὶ διδασκῶν τὰ
 κάλλει, ὁ Σόλων, καὶ φίλον
 ἅπασι ποιῶν τὸν Ἀνάχαρ-
 σιν, καὶ πρὸς αὐτῶν τοῖς ἑταί-
 ρων καλοῖς, καὶ πάντα πρό-
 ποσιν ἐπιμελόμενος, ὅπως ἴ-
 διαιτ' ἑσπέρῃ ἐν τῇ ἑλλάδι.
 ὁ δὲ τιθεὶς τὴν σοφίαν αὐ-
 τοῦ, καὶ μὲν τὸν ἕτερον πό-
 δα ἰκῶν ἔνα ἀφρατόμενος.
 ὡς γοῦν ἴσχυτο αὐτῷ ὁ Τό-
 ξαρις, ἰξ' ἐνὸς ἀνδρὸς τοῦ Σό-
 λων ἅπαντα ἔγνω ἰσχυ-
 ρῆ, καὶ πᾶσιν ἑὺ γυμνῶν,
 καὶ ἐτιμῶτο αὐτὸν οὐδ' ἴ-
 μικρόν ἢ Σόλων ἰπανῶν,
 ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι τούτω, ὡς
 νομοθετῆς ἐπέθοντο, καὶ ἰφί-
 λου, ὅς ἐκείνῳ ἀομιμάσοι,
 καὶ ἰπείσοι ἀείσοι ἀνδρας ἑ-
 να τὰ τελευτήσια, καὶ ἰμνή-
 θη μόνῳ Βαρβάρων Ἀνάχαρ-
 σις

tum quibus verbis responde-
 rit, ita, ut in reliquum tem-
 pus dulcissimè simul & con-
 iunctissimè conuixerint, al-
 ter quidem illorum, nempe
 Solon, docens & instituens
 rebus pulcherrimis, & ami-
 cum Anacharsin in omnium
 familiaritatem aggregans,
 Græcorumque opumatibus
 adducens, tum per omnia di-
 ligentissimè curam agens,
 quo pacto quamiucundissi-
 mè in Græcia in precio has-
 bitus præcelleret. Alter
 autem admirandam illius
 sapientiam attonito animo
 admiratus, ne altero qui-
 dem pede volens à senis lateri-
 re discedebat. Itaque quemad-
 modum illi pollicitus fuerat
 Toxaris, ex unico Solone in-
 puncto temporis vniuersa co-
 gnouit, ac omnibus innotuit,

& illius gratia à cunctis familiariter colebatur. Neque enim
 mediocri laude Anacharsis virtutes solebat extollere Solon:
 verum hominibus & hoc moris erat, ut quemadmodum Sol-
 loni legislatori libenter dicto audientes erant, amore quoque
 & benevolentia prosequerentur, quosunque ille aliquo pre-
 cio dignos esse existimabat, ac prorsus eosdem in reliquum vi-
 ros optimos esse credebant. Solus verò ex Barbaris Anachar-

οὐς Δημοπολίτης γινόμενος. ἃ
 καὶ Θεοξένοω πωδάρ, καὶ τὸ
 τὸ ἱεροῦντι περὶ αὐτοῦ. καὶ
 οὐκ ἄν οὐδὲ ἀνέσπειψω, οὐ
 μαρτυρῶ Σκῦθας, ἃ μὴ Σόλων
 ἀπέθανε. βούληθε οὖν ἡδὴ
 ἐπαγαγῶ τὸ μῦθον τὸ τέλει,
 ἃς μὴ ἀκίφαλον πεινοσείης
 ἔρα γῶν ἄδύνα, οὐ τινὸς μοι
 ἔνικα ὁ Ἀναχάρσις ἐκ Σκυ-
 θίας, καὶ Τόξαιος τὰ νῦν ἐς
 Μακεδονίαν ἤκιστον, ἔτι καὶ
 Σόλωνα γέροντα ἀνδρα γῶνα.
 ζομίνα Ἀθλιώτην. φημὶ δὲ
 ὁμοίον τι καὶ αὐτὸς παθεῖν
 τὸ Ἀναχάρσιδι. καὶ πῶς
 Χαείτων, μὴ νεμεσῶσθε μοι
 τῆς ἀκρότης, ἃ βασιλικῶ ἀν-
 δρῶ ἑμαυτὸν ἄκουσα. βάρ-
 βαρον μὲν γὰρ κἄκινον.
 καὶ οὐδὲν τι φάσιν ἄν τὸν
 Σύρος ἡμᾶς φουλοτέρους ἔσ-
 σοι τῶν Σκυθῶν. ἀτὰρ οὐδὲ
 κατὰ τὸ βασιλικὸν ἄσποισθ
 τὰ μὲν ἐς τὴν ὁμοίότητα, κατ'
 ἑκάστα δὲ. ὅτι ἴθι πρῶτον ἐ-
 πιδήμῃσα ἡμῶν τῆς πόλεως,
 ἔξισπλά.

non facile dixeris. Atqui neque res meas cum regia magnificentia
 comparare annitor similitudine, nisi quantum ad ea quae dixi-
 mus. Nam cum primum in vestra urbe hospes immigrassem,
 statim

sis initiatus est, ac ciuitate
 donatus, si Theoxeno fides
 habenda est, qui prater cae-
 tera et hoc de illo lieris as
 memoria prodidit. Sed ne-
 que, ut opinor, retrò ad Scy-
 thas Anacharsis abiit, nisi
 Solone mortuo. Vultis igitur
 fabulae finem iam impo-
 nam, ne sine capite obambu-
 lei? proinde iam tempus est
 cognoscendi ciues, cuius rei
 gratia mihi Anacharsis ex
 Scythia, et Toxaris in praesentia
 venerunt in Macedoniam, ad quos Solonem quo-
 que adultae aetatis hominem
 ab Athenis adduxi. Si
 quidem aio et me non dis-
 simile quiddam cum Ana-
 charside passum esse. Ac per
 Gratias vos obsecro, ne in-
 dignabundo animo mihi vi-
 tio vertatis similitudinem, si
 viro regio memet ipse com-
 parauero. Barbarus enim il-
 le fuit: ceterum nos Syros
 vlla in re Scythis deteriores

ἐξήπληξεν ἄνθρωπος, ἰδὼν
 τὸ μέγεθος, καὶ τὸ κάλλος,
 καὶ τῶν ἰσχυροτέρων
 τὸ πλῆθος, καὶ πῶς ἄλλω
 δυνάμει, καὶ λαμπρότητα
 πᾶσαν. ὅσα ἱπποδὸν ἔτι-
 θήσκον πρὸς ταῦτα, καὶ οὐκ
 ἐξήρκοιεν ἐν θάνατι, οἷόν
 τι καὶ ὁ υψίστιος ἰκάνθη
 ναυσίον ἐπιπέουθα, πρὸς
 πῶς τοῦ Μενελάου οἰκίαν.
 καὶ ἔμελλον οὕτω ἀγριότη-
 σι δα πῶς γυμνῶν, ἰδὼν
 πόλιν ἀκμάσουσαν ἀκμῆς
 σκῆψιν, καὶ κατὰ τὴν ποιη-
 τῶν ἰκάνον, Ἀνθίσταν ἄ-
 γαθοῖς πᾶσιν, οἷς θάλασσος
 κίσει. οὕτω δὲ ἔχον, ἰσο-
 πούμω ἦδη περὶ τῶν φρα-
 κίων, καὶ τὸ μὲν δᾶσαι τὸν
 λόγον ὑμῶν, πάσαι ἰδέσθαι.
 τίσι γὰρ ἄν ἄλλοις ἔδειξαι,
 σιωπῆ παραδῶσας τηλικαύ-
 τῶν πόλιν; ἰσχύου γὰρ, ἔδ-
 ᾶποκρύφουμαι τὰ λυθῆς, οἷ
 τῶν οἱ προῦχοντῶν ἔχον, καὶ
 οἷς ἄν τις πείσθῃ, καὶ
 συγγρα-

(neque enim veritatem prudens celabo) si qui essent qui res
 aliquos dignitate anteirent, et quos aggressus aliquis, ac

συγραψάμεν ὅτι πησάτας, σωμαγωγιστῆς ἕωτο πῆς τὰ ὅλα. ἰνταυθά μοι οὐχ ἔστ, ὡσπερ ὅτι Αναχάρσιδι, καὶ αὐτῷ Βάρβαρῷ, ὁ Τόξα-εις, ἀπὸ ποταμοί, μάλλον δὲ πάντες τὰ αὐτὰ, μόνον οὐκ αὐτῶς σωμαγωγῆς ἔλθον. ὁ ξῆς, ποταμοί μὲν καὶ ἄλλοι κηυσοί, καὶ δέξιοι ἀνὰ τὴν πόλιν, καὶ οὐκ ἄν ἀπαχόθι τοιοῦτους ἔυροις ἀνδρας ἀγαθοῦς. δύο δὲ μάλιστα ἔσθον ἡμῶν ἀνδρας ἀείσω, γὰρ μὲν καὶ ἀξιώματι πῶν πρῶτον ἄπαντων, πᾶσθεα δὲ, καὶ λόγῳ δωάματι τῆ Αἰλικῆς ἀπὸ ἀπαραβάτοις ἄν. ἡ δὲ παρὰ τοῦ δήμου ὄνοια, πάντων ἰρωτικῆ πῆς αὐτῶς, καὶ τῶν γίνετα ὁ, τι ἄν ἔεισον ἢ τῆ πόλιν. τῶν μὲν γὰρ κηυσότης, καὶ τῶν πῆς τοῦς ξῆους φιλανθρωπία, καὶ τὸ ἴσ μὲν ὅτι τοσῶτον ἀνπίφθορον, καὶ τὸ μὲν ἔνοιας ὡς ἀειμορ, καὶ τὸ πρῶτον,

stat, illorum bonitatem, & obuiam erga hospites humanitatem, nullamque in tanta magnitudine inuidiam, ac reuerentiam coniunctam cum beneuolentia, tum animi manſue.

historia de illis memoria prodita, adiutoribus vteretur ad omnia. Ibi vero mihi non vnus, quemadmodum Anacharsidi, & ille quidem barbarus Toxaris, sed plures, aut potius omnes eadem tantum non isdem syllabis respondebant. Multi quidem & a lixpraelari & industrii viri, ὁ hospes, in hac urbe habitant, nec temere alibi eiusmodi viros inuenies perinde bonos. Duo tamen cum primis sunt longè optimi & præstantissimi, generis splendore & dignitate omnibus longè superiores: ceterum disciplinarum cognitione ac dicendi facultate, Aulicæ Musæcorum non absurdè comparaueris. Populi mirus erga illos fauor, & studium singulare existit. Et hoc quosque quod in ciuitate optimū & præstantissimum esse con-

ορ, καὶ τὸ ἀπόδοτον, αὐ-
 τὸς ἄρ' ἀποῖσι διηύσωσιν, πα-
 ραθεῖς μικρὸν ὕψιστον. καὶ ὡς
 μάλλον βασιλεύσης, μίση καὶ
 ἴ αὐτῆς αἰτίας ἰσθρ, ἡδὲ καὶ
 πατῆρ, ὁ μὲν, ἢ τινα Σόλων
 να, ἢ Περικλέα, ἢ Αριστέλει
 ἱπινούσι· ὁ δὲ ἡδὲ, καὶ ὁ φθεῖς
 μιν, αὐτὴν ἀπίξεται σι, οὐ-
 τω μέγιστος, καὶ καλὸς ἀρρῆ-
 νοπλῶ τινα τῶ ἀμορφίαν. ἢ
 δε καὶ φθίξαι ὁ μόνον, οἰχί-
 σται σι ἄρ' τῶν ἄτων ἀνα-
 δυσάμεν, ὅσα αὐτῶν Ἀρο-
 διπῶ ἐπὶ τῆ γλώττῃ ὁ ναυί-
 σα ὅτι χα, ἢ γι τοι πόλις ἄ-
 πασα, κηχρότον ἀπόνοισι,
 ὁπότ' ἄρ' ἀμικροκόσον παρ-
 ἴλθοι. ὁπότ' ἄρ' φασὶ τὸς τῶ
 Αθλωάτος πρὸς τὸν τῶ Κλα-
 νίς παπονοβίνοι, παρ' ὅσον τοῖς
 μὲν ἢ εἰς μακρὰν μίτη, μίτη-
 σι ἴ ἔρωτος, ὁν ἠρ' ἄδησαν τῶ
 Αλκιβιάδου. τῶ τῶν ἢ πόλις οὐ
 εἰλῆ μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς αὐτὸ
 ἢ δὲ

lum verba facturus progreditur: eiusmodi aiunt Atheniensi-
 sibus quondam accidisse in Cliniae filio adamando, prae-
 quam quod non multo post eos amoris summè penituerit,
 quo Alcibiadem complexi fuerant. Porro hunc non ciuitas
 solum arctissime diligit, verum etiam reuerenter habere non

mansuetudinem & morum
 facilitatem quibus suis accen-
 dentibus expositam, ipse
 haud dubiè alijs verbis cele-
 brabis, paulò post harum
 rerum factò periculo. At-
 que ut mireris impensius, ex
 vna eadèmq; familia sunt
 pater & filius. Alier qui-
 dem non alius quam si Solo-
 nem, aut Periclem, aut Ari-
 stidem animo conceperis: alier
 verò filius, te salè cons-
 pectum actutum domum ab-
 ducturus est. Adeò praestantè
 corpore visendus est, & ma-
 seua quadam forma deco-
 rus & amabilis. Quòd si mo-
 dò ore vocè soluto loqui im-
 ceperit, ducet te reuincium
 ab auribus. tantam dicendū
 venerem, & verborum suas-
 uitate iuuenis in lingua si-
 tam possidet. Quinetiam
 n̄ vniuersa ciuitas ad audien-
 dum inhiat, quoties ad popu-
 dedigna.

ἦδ' ἀξιοῦ. καὶ ὄλος, ἐν τούτῳ
 ἡμῖν θυμῶσιον ἀγαθόν ἐστι,
 καὶ μίζα ὑφ' ἡσπασιν, ἀ-
 νήρ οὐκ ἔστι. εἰ δὲ αὐτὸς τε, καὶ
 ὁ πατήρ αὐτοῦ, ἀξίαντό σι,
 ἢ φίλον ποιήσαντο, πάσαν
 ἔχου τῶν πόλιον καὶ ἐπιστά-
 σαι καὶ τῶν χείρα ἔτομόνον,
 καὶ ἐκ' ἐπ' ἐνδοξασίμα τὰ σά.
 ταῦτα ἐν τῶν Δι' ἀπαυτῶν
 αἰσῶν, εἰ καὶ καὶ ὄρον ἰπά-
 ζῃν ὡς νόζω ἰαί μοι, ἦδ' ἐπὶ
 ρωμῖνω, τὸ ποπλοσὸν ἔτρο-
 πόντων ἐρηνικῶν ἐδοξα. οὐχ
 ἔδρας τοίνυν, ἐδ' ἀμβολῆς
 ἔργον, ὡς ὁ Κᾶσπασιν, ἀλ-
 λὰ καὶ πάντα μὲν κάλων κι-
 νῆν, πάντα δὲ πρᾶπτεν, καὶ
 αἰσῶν, ὡς φίλοι ἡμῖν τοῖστοι
 γίνονται. ἦρ γὰρ τῶν ἡπάρ-
 ζῃν, ὡς δὲ πάντα, καὶ πᾶσι δ.
 ὁ καὶ ληοὺ μὲν ἡ θά.
 λασσα καὶ ὁ λιμὴν
 πλοῖσιον.

etiam illorum insinuemur. Quod quidem si ex sententia con-
 secuti fuerimus, tranquilla sunt omnia, & navigatio
 non improspere, ac mare placidum, & por-
 tus in propinquo con-
 stitutus.

dedignatur. In summa, vni-
 cum hoc nobis populare bo-
 num est hic vir, & ingena
 commoditas omnibus. Hic
 site & eius pater suscepe-
 rint, & tecum amicitiam &
 societatem fecerint, totam
 civitatem devinctam habe-
 bis. Tantum autem ad il-
 lum manus extendenda est,
 nec amplius res tuae erunt in
 ambiguo. Hac per Iouem
 ab omnibus dicebantur, est
 iureiurando oratio mea mi-
 hi confirmanda sit. Ac mihi
 iam earum rerum facienti
 periculum, ne minimam qui-
 dem partem dicendo assecu-
 tus esse videor. Itaque neque
 desidia, neque mora indul-
 genda locus est, ut ait Poë-
 ta Cæius, verum omnes ru-
 dentes pariter mouendi sunt,
 praterea nihil non dicendum

& faciendum: quo in amicitia

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a HOS P E S.] Aut hospitum excipiendorum prefectus.
Suidas : αεζέως ἐγγύων, τὰς τεταγμένους, ἐς τὸ κατέχευε
τὰς ἐξείας, ἐξ ἄλλων πόλεων ἡγεμόνας. i. Proxenos appellabam, qui
essent hospitibus excipiendis prefecti. Hic enim erga peregrinos
humanitatis laudem & imaginem continet. **b** Non fuit.]
Exempli narratio, qua quos laudare instituit, cum veteri Solo-
ne comparat, eosq; quasi omnium aliorum instar quoddam facit.
c Anacharides.] Vide huius vitam & epitaphium apud
Lærtium. Nam is Scythia natus, inter celebres philosophos habi-
tus est. Athenis, de quo fertur epigramma hoc Ioannis Alexan-
dri Brissicani, ad Ioannem Februm :

Hospes Anacharis Scythicis egressus ab oris,
(Nam patriæ morum est nomine victus amor)
Multorum mores, multorum vidit & vrbes :
Nempe Ithaci fertur laus ea prima ducis.
Tandem animi linguæq; yt cultû absolueret, urbem
Cecropiam celeri pergit adire gradu.
Atq; isthic simili Græcorum ornatus amictu ,
Nam Scythiæ dederat cætera cuncta suæ.
Viuendi non pauca exempla accepit Athenis :
Vrbs equidem exemplo, sæpe iuuare solet
Dogmata tum magni didicit consulta Solonis :
Sic tacitas vires læpe magister habet.
Idem hospes Latijs nunc se quoq; finibus infert,
Romana immutans pallia Græca toga.
Illi, igitur qui mos tuus est me interprete, amicos,
Pande fores, placido suscipe & hospitio.
Certè hominem sic istuc cupiat quod dicitur esse,
Sincera hospitij tessera sola facit. (gat,
Quòd si illam improbitas morû, faber optime, fran-
Non video quidnam turpius esse queat d Oti-
pedes.] Scythico proverbio dicebantur, quibus rusticana can-
sam opes erant, quiq; duos possiderent boues, & currum vnum.
Inter opes enim rusticanas, præcipuè recenset Hesiodus lib. 2. O-
perum

perum & dierum τὸ βούω ἀγοτῆς. i. bouem aratorem. e Ab-
legare.] Morem hunc mittendi ad Zamolxim scribit Herodo-
tus in 4. Strabo in 7. & Suidas in distione Ζαμουξίς. f In
Ceramico.] Locus erat Athenis, ubi, qui in bello ceciderant,
sepeliebantur: auctore Suida. Meminit & Pausanias in Græ-
cia, Attica & Lucianus in Piscatore. Item in Me. ericio Me-
lissa & Bacchiis, ubi pro loco, in quo meretrices habitabant,
capitur. g Atque ex his ipsis Atticis.] Athenienses se di-
cebant esse αὐτόχθονες, quasi interrigenas dicas, ex ipsa terra
gentios, ipsius terra alūmnos, indigenas. Aiunt Erichtheum
ex terra eam. m. præbuisse argumentum, ut Athenienses, quibus
is imperāri, terra nem gentiū censerentur, ac nominarentur αὐ-
τόχθονες, sicuti etiam docuit Plato. Proinde eius rei symbolum
τῆτινος, i. cicada aureas solito gestare, d. closq; eo nomine Tet-
tygophoros. Etenim eiusmodi traditur animalis origo. Cuius
rei testis quoq; locupletissimus est Thucydides historia prima,
id quod Virgilius, in Gry indicat:

Aurea solenni comptum quem fibula ritu,
Mofopio erecti, nectabat dente cicada. Memi-
nit & Iustinus libro 2. & Demosthenes in Oratione αὐτῆς τῆς
πατρῆος ἑτίας: μόνος γὰρ τὸν πᾶν τῶν αὐτόχθονες ὑμῶν. Ter-
tullianus in libro de velandis virginibus. Atheniens in libr β.
Ἀπειροσφίης δ. Verum omnium copiosissimè interpres Aristo-
phanis in Nubibus: εἰ δὲ παλαιὸς κατὰ τὴν αἰατολήν, τὸ
τῆτινος χρυσὸν ἐχέδιτο τίτην τεκμήριον, ὅτι αὐτόχθονες ἦ-
σαν, &c. Quo loco citat & Thucydidem eius rei auctorem. E-
rechthei filias in numero deorum habitas M. Cicero refert. h Ita-
que huius negotiationis] Cicero lib. 3. Officiorum, merca-
tum bonarum artium appellat. Max. Tyrius Platonius, Sermo-
ne 17. scribit, Pythagoricos honestam mercaturam in Græciam
misse nempe ex Italia scientias quasdam Athenas vsque. Pla-
to in Sophista & in Pythagora, docet longè nos attentiores esse
debere in disciplinis, quam in aijs mercibus emendis. In eun-
dem modum & Isocrates admonet, esse longè quàm turpissimum
mercatores immensa maria transmittere, quò facultates suas
augeant, & adolescentes neusquam industriæ contendere, quo
rectam animi constitutionem è bonis studijs assequantur.

i Sed

‡ Sed age.] Per suos deos vnaquæque gens iurare consuevit. Scytharum dñi sunt *Atinacis, Latmois & Ventus* Vide *Lucianum in Toxaride*. k Siquidem aio.] *Adaptatio suæ causæ.* l Insularis ille] *Telemachus, scilicet ex insula Ithaca, Homerus Odyss. d. Menelai domum ex auro, electro, argento & ebore concinnatam, cum stupore quodam miratur.* m Duo tamen.] *Collatio & amplificatio personarum.* n Vniuersa ciuitas inbiat.] ἡ πόλις ἅπασαν κελύωτες ἄκρον. id est, vrbs tota hiantes auscultant. *Synthesis est generis & numeri.* o Alcibiadem complexi.] *Hoc abundè scribit Plurarchus in Alcibiade, Aristophanes in Ranis, & Val. Maximus lib. 7. de Sapiensier factis & dictis.*

Π Ω Σ Δ Ε Ι Ι Σ Τ Ο .

Εἰς ἑξῆς
 παρ,

Q U O M O D O H I .

storia scribenda
 fit.

Iacobo Micyllo interprete.

A R G V M E N T V M .

DIdascalicus liber est, continens præcepta ac regulas de historia scribenda. Diuiditur autem in duas partes. In priore exposito sine seu officio Historici, & confutatis ijs, qui duplicem Historiæ finem faciunt, vtile videlicet & delectabile, mox vitia recenset, quæ tum in verbis & compositione, tum in ipsis rebus vitanda sit, & hoc sub exemplis aliorum, quo quique modo aut genere peccârint, ostendendo. In posteriore autem parte primùm quæ afferre ad hanc rem, quæque antea quasi domi suæ comparata habere debeat is, qui ad scribendam historiam accedit, exponit. Deinde regulas primùm de rebus, deinde de expositione & phrasi verborum, postremò & de partibus operis tradit, etiam hîc exemplis aliorum præcepta sua confirmando.

Orditur autem ab occasione, quam collatione *Abderitici morbi* amplificat.